

med Vest- og Nordjylland i det hele. Jeg skal nævne f. Eks. Banen fra Aalbæk til Hjørring. Den gaar de to første Mil gennem en fuldstændig øde Eng, og derfra er hele Resten blandet, dels Hede og Klit, dels god Jord, men intet er saa frugtbart som Møen, selvfølgelig, og dog skal denne Bane kun have Halvdelen og stilles lige med det, her foreslaas for Møen, og det, man har foreslaaet vedtaget for frugtbare Distrikter paa Øerne. Jeg kan ikke se Retfærdigheden i dette, men jeg er gaaet med til Forslaget, som det lyder i § 9; hele Udvalget er enigt om at blive staaende ved det, og jeg tilraader det høje Ting ikke at røre ved, hvad hele Udvalget er enigt om og Folketinget i lige Maade. Det er farligt at røre ved den Ting; rører man derved, kan der let komme flere andre Forslag op.

Værdistigningspørgsmaalet skal jeg ikke udtale mig om. Det Forslag, to ærede Medlemmer have stillet paa dette Punkt, griber dybt ind i Udvalgets Forslag og i, hvad Tinget allerede har vedtaget, og det har den højtærede Minister udtalt sig om.

Det Forslag, der er stillet af et æret Medlem — min Meningsfælle for øvrigt, det ærede Medlem for 8nde Kreds (Kristensen) —, om, at Punkt e. affattes saaledes: „at lade anlægge en Jernbane fra Skern over Videbæk, Nørre Omme, Aulum og Feldborg til Skive“, og at Tallet i § 3 ændres i Overensstemmelse dermed, vilde jeg selvfølgelig med største Fornøjelse stemme for, det er jo Regeringens Forslag; jeg vilde intet hellere end stemme for det. Men jeg har været klar over, som jeg har gjort Rede for, at Regeringens Forslag paa dette Punkt har vist sig umuligt at gennemføre baade i Udvalget og i Tinget, absolut umuligt at gennemføre i denne Sal. Derfor er jeg gaaet med til Indrømmelser af en saadan Art, at jeg var sikker paa, at Skive—Skern-Banen vilde blive til Virkelighed omsider. Jeg vil derfor ogsaa tilraade, at man stemmer mod dette Forslag. Thi stemmer man i det hele taget paa væsentlige Punkter mod Lovforslaget, som det nu foreligger, er det min Overbevisning, at man sætter hele Loven i Fare. Jeg har den Tro og det Haab, at Loven, som den nu foreligger vedtagen ved anden Behandling her i Tinget, ogsaa kan vedtages i det andet Ting, og saa kunne vi jo dog faa en rigtig god Lov ud af det. Jeg skulde tro og mene, at selv om enkelte — eller mange — Medlemmer kunde finde, at et og andet vilde være heldigere for dem, vilde de allerfleste dog vistnok

være enige om, at Loven som Helhed er en udmærket god Lov, til betydeligt Gavn for Befolkningen og dens forskellige Erhverv i det hele.

Jeg har saa kun et Ændringsforslag tilbage at sige et Par Ord om, og det er det, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) har stillet om, at Nr. 42 skal ændres til en Jernbane fra Varde til Grindsted. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg ved første Behandling gjorde opmærksom paa det urimelige i — jeg havde ikke set det før, ellers vilde jeg have paatalt det allerede i Kommissionen — at lægge en slangeagtig Bane mellem to Statsbaner fra Grindsted til Varde. Ærede Medlemmer, som ville se paa Kortet, ville vist give mig Ret heri. Der findes intet Sted i det ganske Land noget lignende: to Statsbaner, der løbe hinanden saa nær, at der kun er 3 Mils Afstand imellem dem. Ja, mellem Tistrup og Grindsted er der ikke en Gang 3 Mil, og derimellem skulde saa anlægges en Privatbane som Rovbane! Dertil finder man, som sagt, intet tilsvarende i det ganske Land. Det gjorde jeg altsaa opmærksom paa ved første Behandling, og da jeg stillede Forslag i Udvalget om at ændre det, var Udvalget hurtigt med paa det, ikke en Stemme rørte sig derimod, det blev enstemmigt tiltraadt. Da vi saa siden kom til at forhandle om, hvad der var nødvendigt at gøre for at gennemføre Loven i det hele — det gælder jo om at opnaa Enighed mellem begge Ting —, var jeg et Øjeblik tilbøjelig til at frafalde det Forslag, jeg havde stillet. I den foreløbige Betænkning, som ærede Udvalgsmedlemmer have modtaget, skrev jeg nemlig — maaske jeg maa lige oplæse denne Passus: „Der er modtaget et Andragende om, at den under Nr. 39 omtalte Bane kommer til at udgaa fra Tistrup i Stedet for Varde; og skønt Udvalget erkender, at denne Bane er baade kortere og billigere og for øvrigt ogsaa mere naturlig, navnlig naar Hensyn tages til Forbindelsen mellem Øst- og Vestjylland, saa er man dog af Hensyn til tidligere Forhandlinger“ — jeg sigtede derved til det, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds omtalte fra Kommissionen og Folketinget — „tilbøjelig til ved Ændringsforslag Nr. 24 at give den paagældende Egn frit Valg mellem „Varde“ og „Tistrup“ som Udgangspunkt for den nævnte Bane.“ Men det sagde Udvalget enstemmigt Nej til, og da hele Udvalget holdt paa det, som en Gang var vedtaget, holdt jeg selvfølgelig ogsaa paa det. Overfor denne en-